

Verantwoording

'Hein, jongen, echt waar! Als ik voel dat ik dement begin te worden, ga ik terug naar Zwitserland. Ik stop een fles jenever in mijn rugzak en klim tot zo hoog mogelijk boven de sneeuwgrens. Dan ga ik zitten, drink die hele fles leeg en wacht tot ik dronken en onderkoeld indut en bevries. Dat is een héle zachte dood hoor!' De stelligheid waarmee een oude klimvriend - arts nota bene - mij dit in vertrouwen meedeelde liet mij na ons gesprek niet meer los. Zou hij dat écht doen? Hoe zou dat dan gaan? En vooral: wat zou je in de maanden daarvoor nog willen doen? Allerlei scenario's doemden in mij op, bleven in mijn hoofd rondzingen en raakten meer en meer los van de persoon in kwestie. Het werden de fantasieën die uiteindelijk dit verhaal hebben gevormd.

Hoewel alle personages door mij zijn gecreëerd, vindt de sterke, bijna spirituele, verbondenheid met de omgeving – de genius loci – welke de hoofdpersoon tijdens zijn zoektocht naar zekerheid op de diverse locaties voelt, wel degelijk zijn oorsprong in eigen ervaringen van de schrijver.

Of, zoals Henri David Thoreau het in zijn beroemde boek *Walden* (1854) zo treffend formuleerde: "Unfortunately, I am confined to this theme by the narrowness of my experience. Moreover, I, on my side, require of every writer, first or last, a simple and sincere account of his own life, and not merely what he has heard of other men's lives."

Hein Doeksen, oktober 2019